

ע"פ 36352/01 - יעקב ישראל נזרי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לעערורים פליליים

עפ"ת 36352 נזרי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90507986041

מספר בקשה: 1

בפני כבוד השופט עינת אבן-מולר
ה המבקש יעקב ישראל נזרי
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

1. לפני בקשה להארכת موعد להגשת ערעור על החלטות בית המשפט לערורה בירושלים (כב' השופט נאייל מהנא) מיום 2.8.18 ו-20.9.18, בגדיר נדחתה בקשתו של המבקש להישפט באיחור בגין דוח תנוועה.

2. מכתבו הטענות עולה, כי לבקשתו נרשם דוח מצלמה ביום 21.3.17. לטענתו המבקש, הדוח ניתן לאחר שהרכבת נמכר לאחר, הגם שהבעלות ברכבה לא נרשמה על שם הרוכש בשל חוב שנוצר. המבקש טען, כי קיבל את הדוח והעבירו לרוכש לצורך הסדרת העניין, לרבות הסברת הדוח על שם הנהג. הדוח שולם ביום 13.7.17. לטענתו המבקש, לאחר שהתברר לו כי הדוח שולם מבלי שהוסב על שם הנהג (ambil שפורט מתי בדיק נודע לו הדבר), הגיע בקשה לבית משפט לערורה להישפט באיחור. בית המשפט בהחלטתו מיום 2.8.18 קבע כי "ככל, **מושלם הדוח, רואים את הנאשם כאילו הודה באשמה, הורשע ונשא את עונשו (סעיף 229(ח) לחוק סדר הדין הפלילי). משכך, הבקשה נדחתת.**"

זמן מה לאחר מכן הגיע המבקש בקשה נספת להישפט באיחור. בהחלטתו מיום 20.9.18 קבע בית המשפט בזו הלשון: "**הבקשה נדחתת מאותם נימוקים. אין שינוי החלטה.**"

3. הבקשה שבندון להארכת موعد להגשת ערעור הוגשה ביום 15.1.19. בבקשתו נטען כי עם דחית בקשתו הננספת של המבקש בבית משפט קמא, חש המבקש "מפח נפש גדול" והיה "מדוכדק עד מאד", אך בשיחה שנערכה בין המבקש לבין בא-כוחו בסמוך לפניה הגשת הבקשה שבנדון הוחלט כי לאור פסיקה עדכנית אודות צלום אחד של שני רכבים, יש לבקשתו "קייס", ו"אל להם לומר נושא", ועל כן החליטו לפנות לבית משפט זה בבקשתה "לפנים משורת הדין ועל אף חלוף הזמן להגשת הערעור" (סעיפים 11-12 לבקשתה).

4. המשיבה התנגדה לבקשתה מן הטעם שהבקשה שבנדון הוגשה בחלוף יותר מחמשה חודשים ממועד מתן ההחלטה

של בית משפט קמא מיום 2.8.18. עוד נטען, כי אין בבקשתו הנוספת של המבוקש לבית משפט קמא, שנדרתה בהחלטה מיום 18.9.20, כדי להקנות לו יתרונות דיןונים, ובכל מקרה גם ממועד זה חלפו כ-4 חודשים עד להגשת הבקשה שבנדון. המשיבה טענה כי המבוקש לא העלה כל טעם ממשי המסביר מדוע לא הגיע את הערעור בזמן וכי טענותיו לעניין ההחלטה בעניין המצלמות אינן מצדיקות הערעור שכן היה מוצע על ידי עורך דין בהליך הקודם והוא היה להתייעץ עמו גם בנוגע להגשת ערעור.

5. לאחר בחינת החומר שלפני, הגעתו לככל מסקנה כי דין הבקשה להארכת מועד להידחות. סמכות בית המשפט להאריך מועד להגשת ערעור מעוגנת בסעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982). לבית המשפט שיקול דעת רחב בנוגע להארכת מועד להגשת ערעור, ובשונה מההילך האזרחי אין צורך ב"טעם מיוחד" לשם הארכת מועד בהליך פלילי. עם זאת, מתן ארכה אינו געשה בדבר שבסגורה. הכלל הוא כי יש לקיים את המועדים הקבועים בחוק, בעוד שהארכת מועד היא היוצאה מן הכלל ותיתן רק בהתקיים "טעם ממשי המניח את הדעת" (בש"פ 5988/06 **נגור נ' מדינת ישראל** (25.7.06)). הפעלת סמכותו של בית המשפט צריכה להיעשות בשים לב, בין היתר, למஹות ההיליך; לפער הכוחות בין הצדדים; לנسبות אישיות; ולשאלה אם המערער היה מיוצר. מנגד, יש להתחשב בעקרונות סופיות הדין; לצורך הצבת גבול להימשכות ההליכים; באינטרס של הצד שכונגד ושל הציבור בכללתו לחיזוק היציבות והוודאות; ובקשישים הכרוכים בניהול דין בערעור שהוגש באיחור. בהקשר זה נפסק כי ככל שמשך האיחור ארוך יותר, כן יגבר משקלם של הנימוקים האחרים הנוטים לדוחית הבקשה. בנוסף על אלה יש לשקל את סיכויי הלאורים של ההיליך (ר', למשל, בש"פ 2956/09 **מוני נ' מדינת ישראל** (13.7.09); בש"פ 8569/09 **פידוס נ' מדינת ישראל** (23.11.09)).

6. בעניינו, מדובר באיחור לא מבוטל. לאור האיחור, על המבוקש חל נטול מוגבר להוכיח התקיימותה של עילה המצדיקה את האיחור, כמו גם כי סיכויי בהליך טובים. בנטל זה לא עמד המבוקש. טענותו כי חש מפח נפש מהחלטת בית המשפט והיה מדוודך בגין כך אינה מהווה טעם, וודאי שלא טעם ממשי, שיש בו להצדיק הארכת המועד. המבוקש היה מיזג בבית משפט קמא והוא מודיע גם לפסיקה בעניין המצלמות, טענות שהועלו גם בבקשתו השנייה בפני בית משפט קמא. בנוסף, לא מצאתי כי סיכויי ההיליך טובים במידה המצדיקה את הארכת המועד. כאמור, הדו"ח נרשם ביום 21.3.17 ושולם ביום 13.7.17. בקשה המבוקש לבית משפט קמא הוגשה לאחר מכן, ביולי 2018,ambil שוף ניתן הסבר מספיק ומפורט לפרש השינוי האמור (לענין זה השווה, למשל, רע"פ 17/2937 **פלדמן נ' מדינת ישראל** (2.4.17); עפ"ת (מחוזי י-ם) 18-10-18-24038 **נון נ' מדינת ישראל** (1.3.19); עפ"ת (מחוזי י-ם) **עאסי פתח אלה נ' מדינת ישראל** (3.12.18)). בהתחשב מכלול הטעמים שלעיל ובמהותו של ההיליך, לא מצאתי כי יש בנסיבות המקרה כדי להצדיק הארכת המועד.

אשר על כן, הבקשה נדחתה.

ניתנה היום, י"ט אדר ב' תשע"ט, 26 מרץ 2019, בהעדך
הצדדים.